

ноститѣ на военната служба; за всичкитѣ други прѣстѣпни дѣяния, подобни военни лица се прѣдаватъ на углавенъ сѣдъ отъ гражданското вѣдомство.

Чл. 50. Военнитѣ лица за прѣстѣпни дѣяния, извършени отъ тѣхъ, когато сѣ се нахождали въ безсроченъ отпускъ или въ запаса на войската и въобще, не на дѣйствителна служба, подлѣжатъ на углавенъ сѣдъ отъ гражданското вѣдомство, ако прѣстѣпнитѣ имъ дѣяния не съставляватъ направо нарушаване обязанноститѣ на военната служба.

Чл. 51. Лицата, които принадлежатъ на народното опълчение, се прѣдаватъ на воененъ сѣдъ само въ тоя случай, когато тѣ се нахождатъ на военна служба, или когато прѣстѣпленията имъ се касаятъ до нарушаване обязанноститѣ имъ на военната служба.

Чл. 52. Лицата отъ гражданското вѣдомство, се прѣдаватъ на воененъ сѣдъ исклучително въ мѣстноститѣ, които сѣ обявени въ военно положение, и само за такива прѣстѣпления, които поименно сѣ означени въ послѣдовавшия по тоя случай Височайшии Указъ.

Чл. 53. Духовнитѣ лица отъ християнскитѣ вѣроисповѣдания за извършенитѣ отъ тѣхъ прѣстѣпления, се сѣдятъ по общия редъ на углавното сѣдопроизводство, освѣнъ случаитѣ, за които сѣществува особенъ законъ.

Чл. 54. Чуждестранци за прѣстѣпни дѣяния, извършени отъ тѣхъ въ България, се подчиняватъ на общитѣ правила за подсѣдността, ако не е поставено исклучение отъ тия правила въ договоритѣ съ оная чуждестранна държава, подъ вѣдомството на която се нахожда обвиняемото лице.